

FRAMSKRIDA, v. n. 3. (böjes som *Skrida*)
1) Framgå helt sakta, långsamt. *Tåget f-skred genom gatorna.* — 2) (fig. om tid) Långsamt förflyta. *Tiden f-skred trögt.* — För begge bem. äfv. *Skrida fram.* — *Framskridande*, n. 4.

FRAMSKRIDEN, part. pret. af *Framskrida*.
Brukas nästan adjektivt i uttrycket: *F. ålder*, i slutet af mannaåldern.

FRAMSKRIKA, v. a. 3. (böjes som *Skrika*)
Skrikande framsäga eller framsjunga. — Äfv. *Skrika fram.* — *Framskrikande*, n. 4.

FRAMSKRUFVA, v. a. 1. Genom skrufning framföra, framflytta. — Äfv. *Skrufva fram.* — *Framskrufvande*, n. 4. o. *Framskrufning*, f. 2.

FRAMSKRÅLA, v. a. 1. På ett skrålande sätt framsjunga. — Äfv. *Skråla fram.* — *Framskrålande*, n. 4.

FRAMSKRÄMMA, v. a. 2. Skrämma någon att komma fram ifrån eller begifva sig fram till ett ställe. — Äfv. *Skrämma fram.* — *Framskrämmande*, n. 4.

FRAMSKUFFA, v. a. 1. Genom skuffning framdriva. — Äfv. *Skuffa fram.* — *Framskuffande*, n. 4. o. *Framskuffning*, f. 2.

FRAMSKUTTA, v. n. 1. (pop. o. fam.) Se *Framhoppa*.

FRAMSKYFFLA, v. a. 1. Med skyffel framföra, framkaka, framflytta. — Äfv. *Skyffla fram.* — *Framskyfflande*, n. 4. o. *Framskyffling*, f. 2.

FRAMSKYMTA, v. n. 1. Plötsligt och blott för ett ögonblick visa sig, framträda för ögat. *Solen f-r emellan molnen.* — Äfv. *Skymta fram.* — *Framskymtande*, n. 4.

FRAMSKYNDÅ, v. n. 1. Skyndsamt begifva sig fram ifrån eller till ett ställe. — Äfv. *Skynda fram.* — *Framskyndande*, n. 4.

FRAMSLARFVA, v. a. 1. Slarfvigt framsäga, framföra. — Äfv. *Slarfva fram.* — *Framslarfvande*, n. 4.

FRAMSLINGRA, v. n. o. F. SIG, v. r. 1. 1) Slingrande röra sig framåt som en orm, o. s. v. — 2) (om vägar, floder, o. s. v.) Gå fram i slingriga krökningar. — Äfv. *Slingra fram.* — *Framslingrande*, n. 4. o. *Framslingring*, f. 2.

FRAMSLINKA, v. n. 1. 1) Slinkande framfalla. — 2) Slippa fram obemärkt, af en tillfällighet; framskynda, med en viss önskan att vara obemärkt. — För begge bem. vanligare *Slinka fram.* — *Framslinkande*, n. 4.

FRAMSLIPPA, v. n. 3. (böjes som *Slippa*)
1) Råka att falla fram. — 2) Få tillstånd att gå, komma fram, mer af gunst och nåd eller eftergifvenhet, än på grund af rättighet och förtjenst. — Hellre *Slippa fram.* — *Framslippande*, n. 4.

FRAMSLUNGA, v. a. 1. 1) Med slunga framkasta. — 2) Med stark fart framkasta. — Äfv. *Slunga fram.* — *Framslungande*, n. 4.

FRAMSLÄNGA, v. a. 2. Häftigt och vårdslöst framkasta något, så att det slänger i luften. — Äfv. *Slänga fram.* — *Framslängande*, n. 4. o. *Framslängning*, f. 2.

FRAMSLÄPA, v. a. 1. Släpande framdraga någon eller något ifrån eller till ett ställe. — Äfv. *Släpa fram.* — *Framsläpande*, n. 4. o. *Framsläpning*, f. 2.

FRAMSLÄPPA, v. a. 2. Låta någon af gunst, godhet, eftergifvenhet komma fram. *F. genom vaken.* Brukas äfv. i fig. mening, t. ex.: *F. någon i examen.* — Äfv. *Släppa fram.*

— *Framsläppande*, n. 4. o. *Framsläppning*, f. 2.

FRAMSMYGA, v. n. 3. (böjes som *Smyga*)
På ett smygande sätt, genom smygande komma fram. *F. genom vaken.* Brukas äfv. i fig. mening, t. ex.: *F. med en beskyllning*, på fint, obemärkt sätt, genom omsvöp framföra en beskyllning emot någon. — Ledigare och vanligare *Smyga fram.* — V. a. På ett smygande sätt, hemligt och obemärkt framföra, framhafva, framdraga, framskaffa. *Han lyckades f. en biljett till den anklagade.* Brukas äfv. ofta i fig. mening, t. ex.: *F. en bön, en anhållan om nåd för någon, en beskyllning, o. s. v.* — Äfv. *Smyga fram.* — *F. sig*, v. r. Se V. n. — *Framsmygande*, n. 4.

FRAMSNITT, m. 3. Snitten fram till på en bok.

FRAMSNYFTA, v. a. 1. Snyftande framsäga. *F. en bön.* — *Snyfta fram* säges icke väl. — *Framsnystande*, n. 4.

FRAMSOPA, v. a. 1. Genom sopning framföra, framflytta. — Äfv. *Sopa fram.* — *Framsopande*, n. 4. o. *Framsopning*, f. 2.

FRAMSPARKA, v. a. 1. Med foten häftigt framstöta. — Äfv. *Sparka fram.* — *Framsparkande*, n. 4. o. *Framsparkning*, f. 2.

FRAMSPRINGA, v. n. 3. (böjes som *Springa*)
Springande aflägsna sig framåt ifrån ett ställe, springa längre fram eller begifva sig, komma fram till ett ställe. — Äfv. *Springa fram.* — *Framspringande*, n. 4.

FRAMSPRUTA, v. a. 1. Sprutande framkasta. — Äfv. *Spruta fram.* — *Framsprutande*, n. 4. o. *Framsprutning*, f. 2.

FRAMSPRÄNGA, v. a. 2. Genom sprängning framskaffa. *F. malm ur bergväggen.* — Äfv. *Spränga fram.* — *Framsprängande*, n. 4.

FRAMSPRÄTTA, v. a. 1. o. 2. Genom sprättning låta komma fram. *F. i en rock insydd penningar.* — Äfv. *Sprätta fram.* — *Framsprättande*, n. 4. o. *Framsprättning*, f. 2.

FRAMSTAFVA, v. a. 1. Se *Framsäga*.

FRAMSTAFVAND, n. 4. o. *Framstafning*, f. 2.

FRAMSTAM, m. 2. pl. — *stammar*. Främre delen af ett fartyg. — *Syn.* Förstäf. För (s. m.).

FRAMSTAMMA, v. a. 1. Stammande eller med mycken förlägenhet, rädsla framsäga. *F. en bön.* — *Stamma fram* säges sällan. — *Framstammande*, n. 4.

FRAMSTAPLA, v. n. 1. Med staplande steg gå fram. — V. a. 1) På ett staplande sätt, felaktigt uppläsa (en lexä, o. s. v.) — 2) (fig.) Med mycken förlägenhet, rädsla, oredigt framsäga. *F. en bön, anhållan.* — *Syn.* Framstamma. — *Stapla fram* säges icke väl, hvarken för v. n. eller v. a. — *Framstaplade*, n. 4.

FRAMSTEG, n. 5. (mest i plur.) 1) Rörelse framåt, fortgång. *Hämna eldens f. Öfversvämmningen gör med hvarje ögonblick nya f.* — 2) Säges om en följd af framgångar, vunna i krig. *Denne fältherre har inom kort tid gjort stora f. Hämna fiendens f.* — 3) (fig.) Säges om hvarje slags tillökning, vare sig i godt eller ondt. *Hindra en sjukdoms f. Det onda gör stora f. Göra f. i sina studier, i en persons ynnest. Velenskaperna hafva i detta sekel gjort stora f. Ljusets, odlingens f. Gossens f. fågna mig ganska mycket.* — *Syn.* Fortskridande, Framskridande, Tillväxt, Förkofran.

FRAMSTICKA, v. a. 3. (böjes som *Sticka*)
Framräcka något spetsigt eller litet föremål. —